

Technologie en snelheid zijn de belangrijkste concurrentiemiddelen van flitshandelaren

HET RECHT VAN DE SNELSTE

"HET VERSCHIL ZIT HEM ZELFS AL IN NANOSECONDES"

Bij een beurs denken veel mensen nog altijd aan een grote ruimte met veel schermen en honderden of misschien wel duizenden schreeuwende mannen in pak. Maar tegenwoordig is de beursvloer leeg en wordt vrijwel alles door computers gedaan. Dit is zeker het geval bij flitshandelaren, die zo snel mogelijk op veranderende situaties inspringen om geld te verdienen.

door Eveline Meijer beeld Shutterstock

FLITSHANDELAREN – OOK WEL HIGH-FREQUENCY TRADERS OF MARKET MAKERS GENOEMD – VERDIENEN GELD DOOR SNEL IN TE SPELEN OP VERANDERENDE SITUATIES OP DE BEURS.

Daalt de prijs van een aandeel, dan springen flitshandelaren hier bliksemsnel op in om ze voor een zo laag mogelijke prijs te kopen. Stijgt de prijs van dat aandeel ergens anders weer, dan verkopen ze het aandeel snel.

Het is voor flitshandelaren dus ontzettend belangrijk om te reageren voor een ander dat doet. Het recht van de snelste geldt dus: wie het eerst komt, wint.

"Je bent er of je bent er niet", zegt ook professor Albert Menkveld, hoogleraar finance aan de Vrije Universiteit en expert op het gebied van flitshandel. "Het verschil zit hem zelfs al in nanosecondes." Maar er is geen mens die op zulke snelheden kan werken. Dus wordt er flink ingezet op technologie.

MENSEN BOUWEN, ALGORITMES HANDELEN

Waar de beursvloeren vroeger krioelden van de mensen, hebben algoritmes het werk nu voor een groot deel overgenomen. Die algoritmes, gemaakt door de flitshandelaren zelf, houden een oog op de prijzen en bepalen op basis daarvan of ze wel of niet (ver)kopen. Echte details over die algoritmes zijn echter schaars: veel flitshandelaren weigerden tegenover AG Connect te vertellen over hun technieken.

Menkveld kan wel wat licht schijnen op gebruikte algoritmes. Niet alleen zijn er algoritmische processen die prijzen in de gaten houden om daarop in te spelen, ook zijn er tekstalgoritmes die op hoog tempo persberichten uitlezen en analyseren. "Weet je bijvoorbeeld als eerste dat een bedrijf failliet verklaard wordt, dan kun je je effecten nog voor de oude, goede prijs verkopen, voor deze inzakt", aldus Menkveld.

"Vervolgens wacht je tot het nieuws erdoor komt en de prijs weer daalt. Op dat moment koop je weer."

RISICO VAN AUTOMATISERING

Een groot gevaar bij algoritmes die zelf keuzes maken over wat ze wel en niet kopen, is dat de gevolgen desastreus kunnen zijn als het fout gaat. Een bekend voorbeeld hiervan is Knight Capital Group. Dit bedrijf zette in 2012 een nieuwe versie van hun software in, maar

daar bleek een fout in te zitten. De software begon willekeurig aandelen te kopen, voor in totaal 7 miljard dollar. Dat geld had Knight Capital Group echter niet. Het bedrijf kon de aandelen uiteindelijk wel weer verkopen, maar met een verlies van 440 miljoen dollar.

De goedkopere aandelen kunnen op een later moment mogelijk weer voor een hogere prijs verkocht worden, en zo maken de handelaren winst.

SNEL, SNELLER, SNELST

Zoals gezegd moeten die algoritmes extreem snel reageren op de veranderende situaties. Wie ook maar een nanoseconde te traag is, heeft al verloren van de concurrentie. Om die reden wordt gebruikgemaakt van co-location: de algoritmes staan tegen betaling op dezelfde plek als de beurssystemen. Op die manier staan de algoritmes in direct contact met de systemen en zijn er geen kabels – of de bijbehorende latency – in het spel.

Maar producten worden vaak op meer dan één beurs verkocht, bijvoorbeeld zowel in Londen als Frankfurt of in New York én Chicago. Handelaren kopen de producten zo goedkoop mogelijk in en verkopen ze voor een hogere prijs op bijvoorbeeld een andere beurs. Wil je daar goed én snel op kunnen inspelen, dan moet je zo snel mogelijk achterhalen wat de prijzen op de andere beurzen zijn. De verbinding tussen de beurzen moet dus zo snel mogelijk zijn. Daar worden zogenaamde microgolffnetwerken voor gebruikt. Een microgolffnetwerk bestaat uit een reeks schotels op enorm hoge masten – vaak ruim 200 meter hoog – die signalen door de lucht van schotel naar schotel schieten. De masten zijn zo hoog omdat ze dan een

onbelemmerd optisch zicht hebben, zodat de datastroom zonder problemen verstuurd kan worden.

Microgolffnetwerken hebben een aantal voordelen ten opzichte van kabels. Allereerst: het aanleggen van kabels is ontzettend duur, aangezien de grond open moet. Daarnaast kun je een microgolffnetwerk vaak in een behoorlijk rechte lijn tussen twee punten bouwen, ook als er bijvoorbeeld water of bergen tussen zitten. "En kabels zijn veel langzamer dan signalen door de lucht", stelt Menkveld. Glasvezel heeft namelijk een enorme dichtheid, waardoor het signaal afgeremd wordt. Microgolffnetwerken versturen het signaal door de lucht, waardoor dit probleem zich niet voordoet. De snelheid van een microgolffnetwerk ligt dan ook enorm hoog: het is bijna lichtsnelheid.

ZIJN ER NOG MENSEN?

Algoritmes, co-location en een supersnel microgolffnetwerk; samen vormen ze het geheim achter de snelheid van de flitshandelaren. Het meeste werk is dus volledig van de mens overgenomen. Toch hebben veel flitshandelaren nog wel kantoren en lopen daar ook nog gewoon mensen rond. "Algoritmes moeten nog steeds gebouwd en onderhouden worden. Daar worden mensen voor aangetrokken", verklaart Menkveld. Maar bij de beurzen zelf, daar hoor je alleen nog het gezoem van de computer.